

ORNELA VIŠTICA

BUM VAM JA NEKAJ ZMEŠALA...

In memoriam: NINA ERAK (1956. – 2025.)

„Čekam te.“

Bila je to rečenica koju je Nina Erak obično odgovarala nakon predstave. Njezina ruka bila je uvijek ispružena na svakom poklonu, kao i prvog dana kad sam upoznala Ninu. Bilo je to vrijeme kad smo još bili studenti na Akademiji, kad je kao tadašnja supruga našega profesora dolazila na ispite, nakon kojih bismo obično željeli što prije čuti Ninine kritike, pohvale i savjete. Uvijek bliska mladim glumcima, vrlo brzo bi odagnala bilo kakvu barijeru između iskustva starijega kolege i mladenačke razigranosti onoga koji tek gradi svoj glumački put.

Jer, Nina je bila baš takva, nasmijana u razigranosti, puna esencije humanosti, plemenitosti koja obično odlikuje glumce svjesne svojega talenta i nadahnuća. Uz osmijeh i ispruženu ruku, dočekala me i na

mojoj prvoj predstavi u Satiričkom kazalištu Kerempuh. Bila je spona koja je trebala mladom glumcu koji je dolazio u kazalište i tražio razumijevanje onih koji su na tim daskama proveli godine i godine.

Duško Ljuština mi je jednom prilikom rekao da je Nina bila jedina glumica koju je zatekao kad je jedne davne godine stigao u tadašnji Kerempuh. Nina bi na takve rečenice odgovarala skromno, napominjući da su kultne predstave gradili svi zajedno kao tim, ističući važnost Kene i Elizabete, Kostadinke i svih ostalih...

S jednakim žarom govorila bi o mladim glumcima koje prati, radu na novim predstavama, gostovanjima u drugim kazalištima. S posebnom ljubavlju govorila je o Petri i Petrinim uspjesima. U pauzama između scena i kad ne bi bila na pozornici, pažljivo je slušala

kolege koji su bili pred publikom. Ninina prisutnost i autentičnost nikad nisu bili upitni, ostavljala je dojam lakoće i jednostavnosti u svojoj glumačkoj kreaciji.

I kao što je Gavella govorio, imala je svjesnost svih očuta, što je odlika tek rijetkih. Za kolege bi postavljala tepih posebnog tkanja i činila sve kako bi njezin partner lagano protrčao do naklona. Osluškivala je publiku, jednako kao i život, smišljajući replike koje su bile prevedene na posve razumljiv i jednostavan jezik. Njezine su rečenice bile svaki

put iznova dojmljive i kao takve zvonko su odzvanjale ovim gledalištem. „Bum vam ja nekaj zmešala“, bila je njezina replika u predstavi *Gruntovčani*, koja mi ostaje u pamćenju, tako svojstvena Nini koja je miješala najbolji omjer satire i komike na sceni.

U njezinim posljednjim godinama života, kad bih posjetila Ninu u domu s pogledom na Zagreb, osjetila se i dalje njezina predana i intenzivna posvećenost Kerempuhu. S jednakim žarom željela je slušati o predstavama, ulogama i o svim kolegama. Skromna kao i

uvijek, zamolila bi me da joj donesem komadić moje štrudle od višanja i Marinine božure. Rijetko smo razgovarale o bolesti, dok ostalim temama nije bilo kraja, uz poslovičnu Nininu duhovitost.

Postoje razgovori koji ostaju zauvijek naši, ali Ninočka, dopusti mi da kažem danas, ovdje na tvojoj sceni i pred ljudima koji su te poštovali, koliko si u životno teškim trenucima bila dostojanstvena, koliko si bila snažna u svojim tišinama i koliko je ljudskosti bilo u tebi, draga Nina. I kad je tragedija bila u posljednjem činu, ti bi ubacila novi prizor iz komedije. Onako kako samo ti znaš. Bila si svoja i lijepa, i kao glumica i kao čovjek.

Hvala ti na svakoj ispruženoj ruci, na svakom savjetu i na bezbroj komičnih situacija, na iskrenom i glasnom smijehu.

Hvala ti na odnosima koje si gradila među ljudima i njegovala ih.

I kao što bi rekao Ujević:

„I kad nema našeg duha, među nama jednog sveca,

treba i bez bijelog ruha biti djeca, biti djeca.“

Razigrana u osmijehu svojih izvrsnih uloga, ostaješ nezaboravljena. Tvoje ime, lik i tvoja djela pripadaju povijesti hrvatskog glumišta, povijesti Kerempuha, a tvoja ljudskost ostaje trajna uspomena nama koji smo te poznavali.

Tvoj talent nastavljamo gledati u Petri.

Velika hvala, Ninočka. Neka te zauvijek čuvaju anđeli.

(Tekst je pročitao na komemoraciji za Ninu Erak u Satiričkom kazalištu Kerempuh 1. listopada 2025.)